

Siriklockan

Fryksände pastorats kyrkblad

Svenska kyrkan
FRYKSÄNDE PASTORAT

Sommarmusik i KYRKORNA &

med bl.a

Kalle Morcaeus

Jo Fredrik Öiamo • Rasmus Mose
Tor Bekkelund • Knut Yngve Haugland
Anders Göranzon • Urban Karlsson • Gospelkören

Sunne manskör • Lysviks kyrkokör
Fryksände kyrkokör • Bernt Jansson
Kils kulturskolas stråkorkester • La Musique
Torsby stråkorkester • Ingemar Robertson
CHARLOTTA & JOHAN BIRGERSSON

Vandringsmän

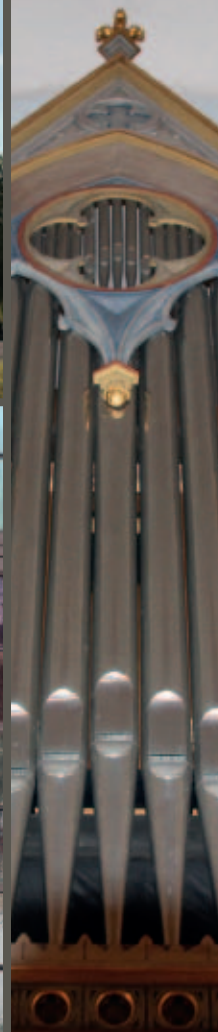
Fredrik Helgesson • Corde Vocali
Trio Wolski • Bernt Jansson • Vitsands husband

Per-Erik Hallin

MONA NYLIN • SARA GRABOW
Susanne Arnesen • Johnny Larsson

Inger Nordström

Sofia Welenstrand • Maja Granqvist • Elin Engström
REBECCA FJÄLLSBY • STAFFAN LARSSON
Halle Halvarsson • Mimmie Grennäs • Lars Forslund

innehåll

SIRIKLOCKAN nr 2 2023 Kyrkoblاد för Svenska kyrkan i Fryksände, Lekvattnet, Vitsand och Östmark
Box 52, 685 22 Torsby • info@fryksandepastorat.se • www.fryksandepastorat.se • Ansvarig utgivare: Johan Bonander
Layout: Birgitta Åberg • Tryckt: Ramströms Tryckeri AB • Tryckt på klimatkompenserat papper • Upplaga: 4800

3 KYRKOHERDEN
har ordet	18 KONFIRMATION
en viktig milstolpe i livet
4 KYRKORÅDETS ORDFÖRANDE
har ordet	20 ANMÄLAN TILL KONFIRMATION
med start hösten 2023
5 KRÖNIKA
av Anette Bodinger Larsson	21 SUNDQUISTMUSEET
intervju med Roger Snäll
6 VITSANDS KYRKA
firar 200 år	24 RECEPT
från köket
8 SORGEN EFTER EN MOR
ny bok av Johan Bonander	25 KONSERT
med pianisten Per-Erik Hallin
10 TANZANIAHELG
förstår du alltid vad du läser?	26 ANSLAGSTAVLAN
smått & gott
11 HJÄRTATS LJUS
en mässa med låtar av Ulf Lundell	28 SOMMARENS GUDSTJÄNSTER
i Fryksände pastorat
12 SOMMARBETRÄKTELSE
Johan Bonander	30 KONFIRMATION
i Lekvattnets kyrka
14 ACT SVENSKA KYRKAN
bakom varje siffra finns en människa	31 FAMILJESIDAN
Fryksände pastorat
16 SOMMARMUSIK
i Fryksände pastorat	32 FRYKSÄNDE PASTORAT
kontaktuppgifter

Det är vägen som är målet

En församlingsinstruktion (FI) är det styrande dokument en församling/pastorat ska arbeta fram varje ny mandatperiod och nu är Fryksände pastorats antagen av domkapitlet.

I sista numret av Siriklockan 2022 så berättade jag att pastoratets nya församlingsinstruktion var beslutad i vårt kyrkofullmäktige och snart skulle bli antagen i Karlstad stifts domkapitel.

Och nu är det antaget, vårt "FI" – dokument som arbetats fram i flera olika referensgruppssammanhang. I församlingsråden, kyrkorådet, fullmäktige, i personalgruppen och bland "frivilliga", i samråd med stiftet.

I arbetet med församlingsinstruktionen kunde vi konstatera att vi ska jobba både ock. Vi ska finnas till både för dem som sällan kommer till kyrkan och för de som ofta gör det. Och det ska vara högt i tak, låga trösklar och en bredd i allt som erbjuds, även i vårt gudstjänstfirande och vårt musikutbud.

Tre prioriterade områden konkretiserades fram under processens gång. Det första området var diakonin, som betyder medmänsklighet, kyrkans sociala ansvarstagande. Och vi landade i att det diakonala perspektivet ska genomsyra allt vi gör. Det andra prioriterade området rörde barn och ungdom, den pedagogiska utmaningen, vikten att förmedla budskapet om Jesus Kristus till barn, unga och vuxna. Det tredje området var, att jämte de traditionella gudstjänsterna, även ge utrymme och plats för att pröva och utforska alternativa gudstjänstformer, med nya teman och former.

Så nu vet vi vad som är vårt fokus de närmsta åren. Och i min roll som kyrkoherde ligger att söka motivera, påminna och undanröja eventuella hinder för att vi ska åt det hållet som nu ligger där utstakat av våra förtroendevalda.

Samtidigt pågår redan mycket i nämnda anda. Vårens "Maten är klar-konceptet" bland annat, där barnfamiljer bjuds in till en enkel måltid och där barnen äter gratis och alla kan umgås har fallit väl ut. Inte sällan är vi över 60 personer vid dessa tillfällen, likaså våra gubbfrukostar och lunchmusik med tillhörande soppluncher. På Prostgården har vi öppet hus varje torsdag kväll för ungdomar, fredagar för unga ledare kopplat till konfirmandarbetet. Barnkörverksamheten är stor och vi har även en ungdomskör samt flera vuxenkörer.

Pastoratets konfirmandverksamhet fungerar väl och vi når många ungdomar. Samtidigt lever vi i en tid då just det kristna budskapet riskerar att drunkna i alla andra budskap. Hur mycket viktigare är det då inte att vi är trogna och

fokuserade på vårt specifika budskap. Vem skulle annars göra det arbetet åt oss?

Diakoni kan ta sig många former. Vi har syföreningar och andra regelbundna träffar i alla våra församlingar och vårens möte om narkotika, som hölls i Fryksände kyrka den 22/3, var också ett uttryck för diakonin, för medmänsklighet. Sjukhuskyrkan, Leva vidare-grupper, vårt suicidpreventiva och myckna självårdsarbete likaså.

För mig som har min bakgrund i socialtjänst och psykiatri och även under tio år var deltidsbrandman i kommunen – för min del är det en självklarhet att i frågor som till exempel narkotika så måste vi samverka. Vi kommer fortsätta att samarbeta i referensgruppen i denna fråga. Det väntar ett seminarium 24/5 om tillit i barn- och föräldrarollen och den 10/9, på den suicidpreventiva dagen, arrangerar vi tillsammans med Suicid Zero och kommunen en ljusständningsceremoni i Siris kapell.

I våra lokaler träffas även Anonyma alkoholister (AA), Anonyma narkomaner (NA) och Alanon (anhöriga till missbrukare) och på prostgården pågår en hel del socialt arbete, inte minst i kommunens regi.

Nya gudstjänstformer och nya grepp finns det flera exempel på och de återkommande En stund med sinnesro är ett exempel på ett sådant lyckat försök. Dikt och ton i Finnskogen likaså. Men även våra radiosända gudstjänster och specialprogram som Tro och liv, Kyrkans musikbyrå och Tisdagsstudion tangerar den utmaningen.

Vi har i mångt redan påbörjat arbetet med de prioriterade målen fast att församlingsinstruktionen nyligen blev klar. Och det är ett privilegium att som kyrkoherde få vara med och fortsatt leda pastoratet i det här viktiga arbetet. Kyrkan ska vara relevant. Idag och imorgon. Och vi har ett livsviktigt budskap att förmedla, ja, vidareförmedla från och av Jesus Kristus.

Diakoni kan också ta sig i uttryck i att erbjuda själen ett flöde av vacker sommarmusik, programmet är ovanligt rikt i år. Först hade vi pandemi och sen det fruktansvärda kriget i Ukraina, stigande priser och en begynnande lågkonjunktur. Därav det rika musikutbudet i år, för att vi ska kunna "tanka själen". Välkommen!

Johan Bonander, kyrkoherde

Du vet väl om att du är värdefull...

Ja, det är inledningen på en känd svensk psalm. Vad är då värdefullt? Det kan ju bero på många saker, men är ändå upp till var och en vad de värdesätter.

Just nu är det många som värdesätter att sommaren snart är här och med den en härlig grönska och för de som arbetar, en välbehövlig semester. Men då jobbar våra kyrkogårdsarbetare för högttryck med att hålla våra kyrkogårdar vackra. Nu när jag skriver detta har inte säsongen riktigt startat för dem, men snart så sjuder det av aktivitet runt om i pastoratet. Jag har skrivit om det förut, men jag skrivet gärna igen vilket bra jobb de gör! De är värdefulla för oss.

Sen kan det ju vara saker som kan vara värdefulla i våra ögon och inte ha ett ekonomiskt värde i verkligheten, det är det som kallas affektionsvärde. Jag tänker på en viss sak jag har därhemma hos mig, det är en vit och blå karott som åren har fått sina törnar med lite skav här och där. Men denna karott ger mig ett minne från det att jag var väldigt liten.

Hemma i Sörmark så bodde jag granne med Elsa och Axel samt deras söner Göran och Lasse, samt "faster" Ingeborg, hon var inte min faster utan mammas men vi kallade henne för "Faster ve Pensionat". Jag var ofta där och var väl förmodligen mest i vägen, men de var tålmodiga och lät mig hållas. En dag skulle Elsa koka rabarberkräm, och jag visste ju vad rabarber var! Jag hade fått stjälar att doppa i socker och låtit denna syrliga saft blandat med socker fylla min mun och tyckte det var jättegott. Och nu skulle Elsa koka kräm på detta och det skulle minsann jag smaka! Jag var med Elsa när hon plockade rabarbern och jag var där när hon skar den i mindre bitar för att sen koka krämen. Sen skulle krämen svalna och det tog ju tid, men jag var fast besluten om att jag absolut inte skulle missa detta. Men som sagt, det tog tid. Istället för att gå hem, ett par barnskutt på mindre än en minut, så bestämde jag mig före att sova i kammaren bredvid köket, så på den svarta galonsoffan med teakarmstöd där la jag mig tills Elsa efter någon timme väckte mig med att NU var krämen så pass kall att nu kunde jag få smaka. Elsa tog en slev och ur den blåvita karotten östes krämen upp i en tallrik med bruna blommor på och så lite mjölk. Jag tog förväntansfullt en sked av den nykokta rabarberkrämen och hade nog aldrig upplevt något så surt i mitt tycke. Det jag inte hade räknat med var att Elsa hade anpassat mängden socker i krämen eftersom faster Ingeborg hade diabetes eller sockersjuka som vi sa då. Denna kräm som jag hade avsatt en hel dag för, var så sur att jag sa till stackars Elsa att detta skulle jag då aldrig äta mer.

Men nu är Elsa, Axel och faster Ingeborg borta sen många år, men den blå och vita karotten finns hos mig, jag ropade in den på auktionen efter dem. Och varje gång som jag använder karotten så är det ett värdefullt minne från min barndom.

Så visst finns det saker som är värdefulla som inte anses som värdefulla, det är vad man lägger i ordet värdefull som ger det rätta värdet.

Nu hoppas jag att ni alla får en skön sommar och att ni tar er tid för varandra. Besök gärna våra kyrkor och ta del av allt som händer i sommar där. Framför allt vill jag slå ett slag för Vitsands kyrka och församling som i år fyller 200 år, förhoppningsvis står den vitmålad och redo när den stora högtiden går av stapeln den 30 juli.

Allt gott till er!

Roger Ericsson, kyrkorådets ordförande

Anette Bodinger Larsson,
journalist, hobbykrumakare
och prästfru är Siriklockans
krönikör.

Allt går att odla

Text: Anette Bodinger Larsson Foto: Birgitta Åberg

Våren tvekade länge, när jag skriver det här i mitten av april har krokus och påskliljor äntligen börjat blomma. Sommaren, en tid för sol och bad men även för eftertanke och reflektion, står för dörren. För egen del tänker jag använda sommarens lediga dagar till att skapa nya gemensamma minnen med nära och kära. Tänk vad upplevelser som man delar med andra underlättar i kontakten med vänner från förr. Utöver de sociala fördelarna kan gemensamma minnen ha positiva effekter på hälsa och välbefinnande. Flera forskningsstudier har visat att immunförsvaret blir starkare hos människor som känner sig trygga i en gemenskap. Här bör påpekas att innebörden av gemenskap kan se olika ut för olika människor, men att den ofta tar avstamp i saker som geografisk närhet, släktband, intressen, identitet och andlighet. Även relationer kan se olika ut, en del lever på minnen av tidigare relationer, andra på nuvarande och vissa kanske söker nya. Att odla relationer och den gemenskap man trivs i är kanske den allra bästa investeringen i ett långt och gott liv.

Andens frukter

Midsommaraften ska jag ägna åt att slå flera flugor i en smäll. Ta hunden i ena handen, maken i den andra och sedan vandra ut i naturen för att plocka nio blommor. Inte för att lägga under kudden, utan som symboler för andens frukter. Aposteln Paulus har beskrivit dem som kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Tillsammans utgör andens frukter en samling goda egenskaper och karaktärsdrag som har många likheter med hur Jesus beskrivs i evangelierna.

I gröngräset koncentrerar jag mig främst på självbehärskning för att mota fästingskräcken. Men jag ska försöka att anamma även de andra frukterna och se på egenskaperna de representerar som frön som går att odla, precis som grödor och relationer. För gemenskap, samtal och trygghet föds när vi mår bra. Och kanske räcker min självbehärskning ända fram till ett dopp i en lite för sval sjö (det gjorde den dock inte förra året). Men allt kan hända när värme och ljus gör det gott att leva. Önskar er alla en fin sommar!

Pompa och ståt när Vitsands kyrka firar 200 år

Text och foto: Anette Bodinger Larsson

I sommar fyller Vitsands kyrka 200 år. Ett firande som sammanfaller med Hembygdsgårdens 100-årsjubileum och där festligheterna kommer att avlösa varandra. Inbjudna för att sätta extra glans på högtidsdagarna är bland andra biskop Sören Dalevi, landshövding Georg Andrén och riksspelman Kalle Moraeus.

Byggandet av Vitsands träkyrka startade 1821 och pågick under två år. Interiören är enkel men elegant med vackra målningar och detaljer i trä. En stor del av kyrkans charm ligger i dess enkelhet och den känsla av ro och frid som många upplever när de går in i kyrkorummet. Under 200 år har kyrkan i Vitsand varit en plats för bröllop, dop och begravningar. Det har hållits gudstjänster, konserter och andra kulturella evenemang som gjort att Vitsands kyrka spelat en viktig roll i samhället. Och nu är det alltså dags att fira 200-åringen.

Fullmatat program

Berit Johansson, vice ordförande i Vitsands församlingsråd och Inga-Greta Lindblom, ordförande i Vitsands Hembygdsförening samt ledamot i församlingsrådet, har tillsammans med prästen Karin Jansson utgjort stommen i festkommittén. Under det gångna året har trion arbetat hårt med planering, idéer, inbjudningar och bokningar som resulterat i ett fantastiskt fint och fullmatat jubileumsprogram

– Det är jätteroligt att så många vill komma hit och fira vår fina kyrka med oss, säger Berit.

I skrivande stund är nästan allt på plats, nu återstår främst en del praktiska göromål inför jubileumsveckan.

Men det ser ut att ordna sig det med, säger Inga-Greta, som haft riktigt bråda dagar med tanke på att även Hembygdsföreningen jubilerar.

– Det känns roligt att få uppmärksamma Vitsandsbygden på det här viset, förhoppningen är förstås att det kommer riktigt mycket folk till evenemangen.

Renovering

Om allt går vägen kommer även kyrkans torn, som varit inslaget i blå byggplast under hela vårvintern, att vara färdigrenoverat lagom till jubileet. Den kalla vädret har dock försenat ommålningen och i skrivande stund är det osäkert om byggnadsställningarna kommer att vara kvar i juli eller inte.

– Det blir som det blir, säger Berit. Det viktigaste är trots allt själva firandet.

Hon får medhåll av Inga-Greta som påpekar att kyrkans och hembygdsgårdens jubileum också blir en påminnelse om hur viktigt det är att värna bygdens kulturarv och fortsätta använda dessa historiska byggnader för andakt och gemenskap.

– Det är platser med en rik historia som förhoppningsvis kommer att vara viktiga i Vitsandsbygden i många år framöver. Nu ser vi fram emot att fira dem ordentligt!

PROGRAM 200-årsjubileum Vitsands kyrka

Torsdag 15/6 kl. 19.00
VANDRINGSMÄN VANDRAR
VÄSTERUT

Countrymusik i kyrkan.

Torsdag 22/6 kl. 18.00
LÅT VITSANDS ORGEL LJUDA

Urban Karlsson visar orgeln.

Fredag 14/7 kl. 19.00
KALLE MORAEUS MED BAND

Dörrarna öppnas kl. 18.15 Begränsat antal platser, fri entré. Kollekt till Act Svenska kyrkan Internationell nödhjälp.

Jubileumshelg

Lördag 29/7
15.00 AFTASKAFFE
med fotoutställning.

16.00 PRESENTATION AV
JUBILEUMSSKRIFTEN
om Vitsands kyrkas historia.
Välkommen att hämta ditt exemplar gratis.

17.00 VISNING AV KYRKANS
SKATTER OCH TEXTILIER

18.00 KONSERT TRIO WOLSKI

Söndag 30/7 Kl. 15.00
JUBILEUMSMÄSSA

Biskop Sören Dalevi predikar, körsång, solister, Vitsands husband, landshövding Georg Andrén närvarar. Efter gudstjänsten blir det jubileumsparat till Hembygdsgården där pastoratet bjuder på festsupé. Landshövding Georg Andrén håller tal, musikunderhållning.

Föranmälan till middagen:

Berit Johansson 070-628 02 46 eller
Inga-Greta Lindblom, 070-350 02 84.
Begränsat antal platser.

Ny bok om sorgen efter en mor

Text och foto: Anette Bodinger Larsson

– Att skriva en bok är ungefär som att renovera ett hus, det tar alltid längre tid än man tror. Det säger Johan Bonander, kyrkoherde i Fryksände pastorat, som är aktuell med en ny bok som bygger på sorgen efter hans mamma.

I sommar släpps Johan Bonanders tredje bok, en berättelse om hur han upplevde tiden efter sin mammas död. *Om jag ändå kunde ringa dig...* är en berättelse om stor sorg, men också om stor kärlek.

– Mamma dog i juni 2016. Dagen efter begravningen åkte hela familjen till Danmark på semester. När vi kom fram var jag helt slut. Och det är där min berättelse börjar.

De lediga dagarna vid stranden minns han var välgörande.

– Semestern blev en bra mylla för att kunna gå in i en sorg. I vanliga fall pågår ju livet runt omkring. Jag skriver det i boken någonstans, att det var bra planering av mamma att gå bort just då. I vardagen som präst finns perioder när man är högt uppe i varv. Då är det svårt att ta sig tid att gå in i en egen sorg. Men den tiden hade jag.

Mer ödmjuk

En del av jobbet som präst är att möta människor i sorg. Johan är van att lyssna, trösta, begrava och ge hopp. Men att sörja själv är en annan sak.

– Sorgen efter mamma har påverkat min gärning som präst. Griftetal brukar i allmänhet mynna ut i hoppet om evigheten. Men när man sitter där i en akut sorg vill man ju bara att allt ska vara som vanligt, då blir talet om livet efter detta snudd på irrelevant. Så småningom, när den mest akuta sorgfasen lagt sig, kommer hoppet om evigt liv att betyda jättemycket, men kanske inte från början. Här har jag nog blivit mer ödmjuk och nyanserad i mitt tilltal.

Skymningslandet

Om jag ändå kunde ringa dig! – i sorgens skymningsland, är en bok som Johan egentligen skrev för sin egen skull som ett sätt att bearbeta sin sorg. Men efter några sidor var det nästan som att boken började skriva sig själv. Resultatet blev en slags loggbok i sorg fylld med tankar, varseblivningar och drömmar. I det skymningsland som Johan beskriver i boken upphör gränsen mellan liv och död. Skymningslandet är en plats som bara kan besökas i drömmarnas värld, en plats för att möta människor som gått före in i evigheten.

– När jag vandrar i skymningslandet känns det som verkliga möten. I vaket tillstånd är jag inte lika övertygad. Men i drömmen är allt på riktigt. Det är trösterikt och en häftig känsla att vakna upp i.

Positivt mottagande

Det tog ganska lång tid innan Johan bestämde sig för att våga ge ut boken.

– Jag har haft svårt att bedöma om mina erfarenheter av privat sorg kan vara av intresse för andra. Därför lät jag några personer i min närhet att läsa manuskriptet. Reaktionerna blev övervägande positiva även om någon tyckte att jag absolut inte kunde visa detta för andra. Trots lite mothugg bestämde sig Johan för publicering.

– Som författare är min önskan att det jag skriver ska beröra någon annan. Om det är en, två eller flera som slås av min berättelse är mindre viktigt. Det räcker med att en enda människa tycker att boken ger något. Då har jag lyckats.

Bokanmälan

Bok: Om jag ändå kunde ringa dig! - I sorgens skymningsland

Författare: Johan Bonander

Förlag: Obundnas förlag

Skribent: Fil Dr/ Leg Psykolog Kerstin Thunberg

ISBN nr: 978-91-987028-6-6

En viktig bok om sorg, saknad och att vara människa

"När du slutade andas var det som du var i mål efter en lång språngmarsch. Jag väckte min syster, klockan var 02.27. En minut senare, 02.28, andades du inte mer. Allt blev stilla. Min syster grät och jag grät. Och vi grät. Och grät. En halvtimme senare gick jag ut till nattpersonalen och berättade att du gått över nu. In i döden. In i det himmelrike vi pratat om som en realitet men som i denna stund kändes abstrakt och fel. Jag ville ha dig här, varm och levande!"

Strax före en sommarsemester dör Johan Bonanders mamma. Upp väller drömmar, tankar och reflektioner, om döden och livet, som han ömsint tecknar ned. Fram växer en form av dagbok där sorg och saknad kantas av associationer, hågkomster och drömmar. Boken, "Om jag ändå kunde ringa dig! - I sorgens skymningsland", är berättelsen om hur författaren försöker lära sig leva med det som hänt, förlusten av en älskad mamma.

En röd tråd i boken är de samtal författaren för med sin mamma samt reflektioner och tankar och drömmar, detta är bokens livsnerv. "Nu är allt borta, inte en flik kvar, allt har störtat i havet och jag vet inte vem jag ska prata med längre. Jag, en medelålders man med allt förspänt saknar dig. Ja, jag ska nog klara detta men handen vill greppa telefonen, alla helger och bemärkelsedagar som kommer...".

De flesta av oss har upplevt, eller kommer att uppleva, sorg någon eller några gånger under livet. När vi sörjer är det många tankar, känslor och reaktioner vi behöver hantera på en och samma gång. Reaktioner uppstår samtidigt som det vardagliga livet fortgår. Ja, måste fortgå. I början av en förlust kan allt kännas överkligt, för att i nästa stund kännas nästan som vanligt igen. Sorg har en tendens att väcka många existentiella tankar och funderingar kring livet.

Vi går igenom det som varit, det som är och det vi har framför oss.

I "Om jag ändå kunde ringa dig! - I sorgens skymningsland", speglas dessa olika processer på ett realistiskt, nära och öppet sätt. Boken förmedlar en stark känsla av igenkänning, jag kan identifiera mig i. Kan själv minnas hur tillvaron gestaltade sig när en älskad syster nyligen lämnade jordelivet. Och tiden därefter. Bokens innehåll är lätt att ta till sig, språket är rakt och enkelt samtidigt som det är uttrycksfullt. Orden är inte i vägen.

I boken får vi följa författarens och familjens vardag ef-

ter mammans bortgång. Allt det praktiska, men med sorgen som nära följeslagare. Författaren reflekterar samtidigt kring den egna livsresan, inte minst processen som ledde honom fram till prästvigning. En process som helt enkelt inte lät sig hejdas. Genom de skrivna raderna uttrycker författaren både glädje och tacksamhet över att idag kunna leva och verka som kyrkoherde. I glesbygden. Samtidigt bidrar han med intressanta reflektioner kring olika dilemman, nära sammankopplade med att vara kyrka i vår tid och rollen som präst och kyrkoherde. Vi får även tillbakablickar från uppväxt och ungdomstid med läsvärda anekdoter och reflektioner från en tid som flytt.

Denna bok är en oförställd berättelse om hur tillvaron kan gestalta sig, när sorg och saknad på ett smärtsamt sätt griper tag i våra liv. Samtidigt är den livsbejakande, fylld av tacksamhet och hopp. Kanske är det också det jag tar med mig som bokens främsta budskap. Att vi människor har mer resurser och förmågor än vi ibland anar, att överleva och ta oss igenom även det mest nattsvarta. Ljuset återvänder sakta. "Ja, jag har en märkelig frid i mig, mäktigt likt ett stilla stort hav. Jag ser ut i världen och ser att mycket är svårare än någonsin men hoppet och vissheten att vi ska överkomma detta har tagit sig ända till mig, ända in i mörkret. Denna insikt ger mig en glädje, en ocean av frid. Och jag vill liksom vara kvar i ljuset, sjunga friden, andas luften, leva sången, dansa den här dansen, ja, tala de här orden som just nu kommer till mig, i detta hav av frid."

Om jag ändå kunde ringa dig! - I sorgens skymningsland, är en viktig och synnerligen läsvärd bok om sorg, saknad och att vara människa. Men den är så mycket mer, en vacker kärleksförklaring till en älskad mor.

Kerstin Thunberg, Fil Dr / leg psykolog

Tanzania-helg i Lekvattnet!

Text och foto: Karin Jansson

Ulf Ekängen är sedan drygt 30 år bosatt i Tanzanias huvudstad Dodoma. Men barndomens Lekvattnet ligger honom också varmt om hjärtat och han återvänder gärna hit när tillfälle ges.

Nu inbjuder han till missionshelg 15-16 juli, såsom han gjorde för 10 år sedan. Alla hälsas välkomna till gudstjänsten i Lekvattnets kyrka söndag 16 juli kl.10.00 med gästande gästande präster och musiker. För mer info Karin Jansson 070-280 71 94.

Förstår du alltid vad du läser?

Text: Hans Öberg

Jag gör inte det i alla fall. Därför är det så bra att läsa bibeltexter tillsammans och fundera ihop.

På Bibel- och förbönsvällarna på tisdagar är målet att förstå lite mer av vad Bibeln vill säga oss idag. Inga frågor är dumma och tillsammans letar vi efter meningen, för här finns ingen expert som sitter inne med färdiga svar.

Vi brukar starta med de texter som är valda för kommande söndag. Vi läser en mening var och sen lyfter vi frågor och funderingar utifrån texten. Det kan handla om varför texter skrevs, liknande situationer idag, vem som skrev texten eller vad något ord eller uttryck betyder. I bland kan någon känna till en liknande text i Bibeln som kan ge en förklaring och ibland halkar vi in på diskussioner om händelser i nutid. Sen går vi vidare till nästa text inför söndagen och gör likadant igen. Som avslutning ber vi alltid en aftonbön. Här finns möjlighet att lyfta saker vi vill be för. Det kan vara någon som är sjuk, situationen i Ukraina, oro för ett barn eller bön inför en resa.

Bibel- och förbönsguppen i Fryksände församlingshem är för mig personligen en stor hjälp dels för att ta mig tiden att läsa Bibeln, dels för att jag lär mig nya saker och sen är det en rolig förberedelse inför söndagens gudstjänst då jag redan innan söndagen är inne i tankarna och får på så vis ut mer av gudstjänstbesöket.

Varmt välkommen till Fryksände församlingshem på tisdagar kl. 18.30-20.00. Sista tillfället för vårterminen är den 13/6 och vi startar våra träffar igen den 22/8.

Lundellmässa i Fryksände kyrka

Text: Jonas Bodinger Larsson Foto: Anette Bodinger Larsson

Att ha temamässor i Svenska kyrkan har blivit allt vanligare och jag ser flera fördelar med detta. Självklart har vi i kyrkan ett uppdrag att förvalta våra psalmer och bibeltexter men jag ser inte temamässor som ett hot mot vår tradition, snarare tvärtom.

Jag har i många år haft en önskan om att få fira en mässa med enbart texter av Ulf Lundell. Många av Lundells texter är berikande ur ett teologiskt perspektiv och han refererar ofta till Bibeln och kyrkliga företeelser. Att Lundell dessutom brottas med tro och tvivel gör att hans texter känns angelägna att framföras i en kyrka. I svåra stunder kan Lundells texter förmedla tröst och hopp.

Min önskan om att få fira en Lundellmässa blev verklig i Fryksände kyrka. Hösten 2019 gjorde vi vår första och en ruggig fredag nu i mars gjorde vi en andra. Under resans gång har jag via brev haft personlig kontakt med huvudpersonen och i hans bok *Vardagar 4* skriver han om vår mässa.

Jag anser att temamässor fyller en stor funktion och hjälper Svenska kyrkan att vara kyrka. Kyrkan är välbesökt och vi når även människor som annars inte besöker kyrkan men som efter en temamässa kan bli nyfiken på vår övriga verksamhet. Dessutom är inte en temamässa en traditionell konsert där besökarna knappt märker att de befinner sig i en kyrklig kontext. Lundellmässan är i princip uppbyggd utifrån kyrkohandboken där momenten samling, ordet, måltiden och sändning finns med. Lundells låtar är utvalda för att passa in i ordningen, till och med offertoriepsalmen är en låt av honom.

Förutom undertecknad medverkade även Conny Andersson, Iréne Grane Hag, Mats Hedlund, Kristin Blom, Lasse Pettersson samt en kör under ledning av Anders "Halle" Halvarsson. Kören bestod av körmedlemmar från pastoratets olika körer och gick under namnet "Lundellkören". Eftersom kyrkan var välbesökt och många ville ta emot nattvarden hade vi två stationer och till min hjälp hade jag där kyrkoherde Johan Bonander. Under kvällen togs det upp en kollekt och den gick till Fryksände pastorats diakonikassa.

Det finns planer på att arrangera fler temamässor. Skicka gärna in förslag och önskemål på artister vars låtar skulle passa bra som inramning till en mässa. Temamässor berikar, förenar och hjälper en kyrka att vara kyrka.

Sommars- betraktelse

Om livet känns som en öken

Text: Johan Bonander Foto: Birgitta Åberg

Inte för inte hör man ibland den där tämligen uttjatade sloganen: "Tappa inte sugen, världen är full av tappade sugar!"

Uppmaningen är i sig angelägen, samtidigt är jag inte säker på att budskapet går hem den dag jag själv vore i en situation att livet kändes som en öken.

För så är det understundom, eller kan vara, att vi då och då kan hamna i en ökenperiod. För de allra flesta av oss går det tillståndet över ganska snart och vi vet också vad det berodde på, varför vi hamnade "där" – i den där gropen. Men för alla är det inte så. De mörka tankarna kan komma att bli allt mer frekventa och ihållande och glädjen, en allt mer tillfällig gäst i det egna livet.

En vardag och en tillvaro utan glädje, utan att förmåga att njuta av det lilla, utan att kunna erfara livets små mysterier är, beskriver de som levt och de som lever där, som att leva i en inre öken. Det är ett kolossalt smärtsamt tillstånd som det är viktigt att stanna upp och fundera kring. Inte minst också grunna på vad man kan göra för att kunna ta sig vidare, mot en känsla av mening och sammanhang.

Ibland är inte det svaret helt givet. Kanske är det rent av så att denna ökentillvaro förutsätter att jag som människa på något vis kört fast? Så är det inte alltid heller, själ och kropp hänger alltid ihop. Vissa kämpar med en bipolär sjukdom, som i hög grad är ärftlig, och de depressioner den bipoläre kämpar med är i regel inte på smått vis. Och är det någon som är denna vår tillvaros hjältar, så är nu de bland oss som kämpar med den formen av depressioner, som härdar ut och tar sig igenom. Den bipoläres depressioner kräver i regel, för att botas, tillgång till en kompetent psykiatrisk

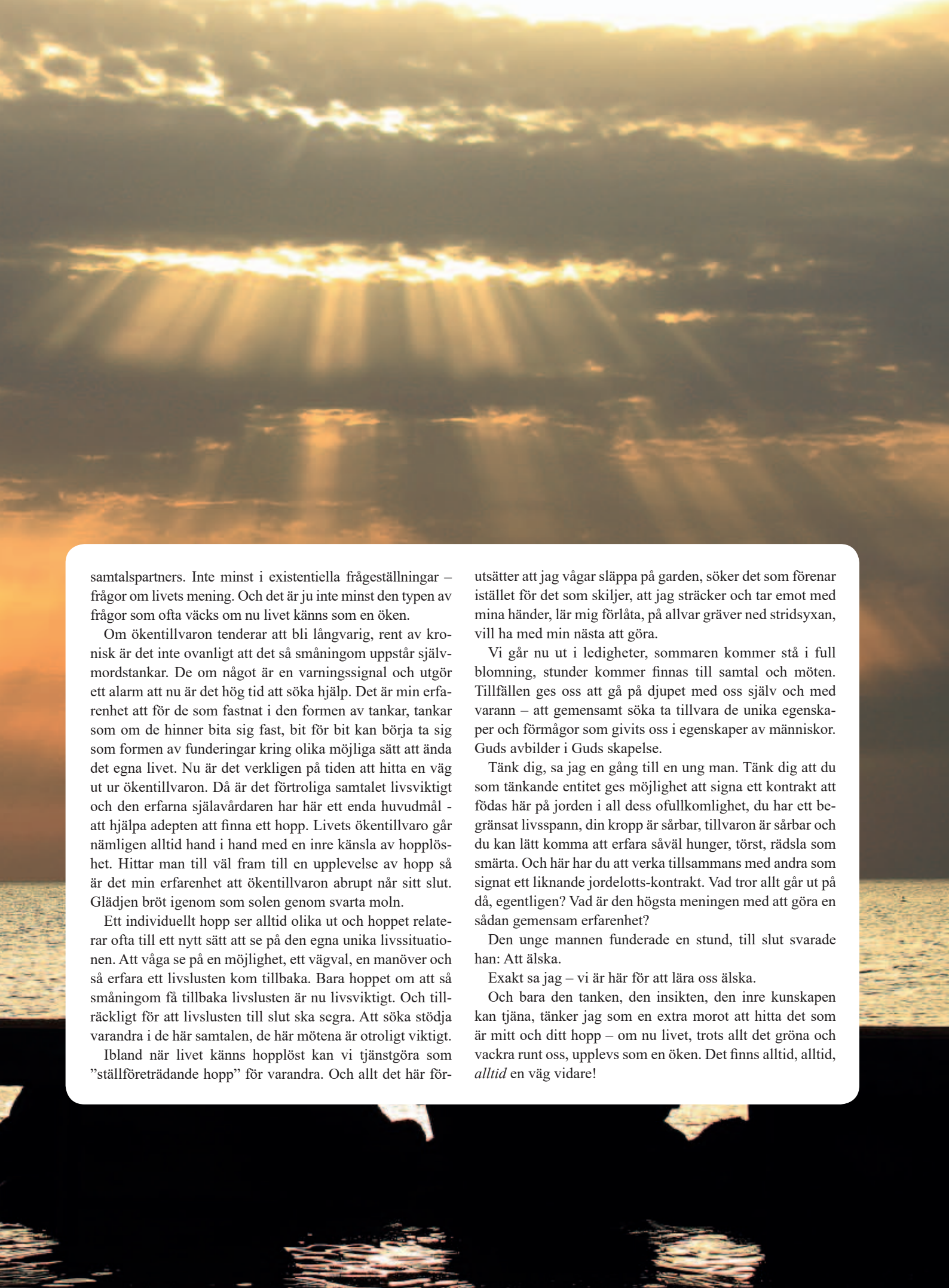
vård. Här fungerar i regel den psykiatriska vården väl. Jag har 15 års arbetslivserfarenhet från "sluten psykosvård" och det var alltid så underbart att få vara med om då det vände, då den bipoläres inre öken gav vika. För den här gången. För vi sågs i regel igen och igen i de olika ökenlandskapen. Och jobbet som professionell var då att finnas med och förmedla den vård som faktiskt, i fall som dessa, fungerar väl.

Nu är ju långt ifrån alla ökenlandskap så grymma som för den bipoläre, men vi kan hamna i en öken ändå. Hamna i en känsla av att ha kört fast.

När vi kört fast är det viktigt att söka hjälp. Risken är annars stor att man likt bilen eller traktorn som fastnat i leran gräver sig allt djupare ned. Till slut vilar bilens eller traktorns underrede mot den blöta marken under.

Hjälp i lägen som dessa finns då att få hos en medmänniska. Därför är det viktigt att vi ser varann, tilltalar varann, bryr oss om varandra, frågar hur vi mår – och inte minst är beredda att höra svaren. Vi skulle överlag må bättre av att ställa oss de frågorna lite oftare och verkligen intressera oss för svaren. Vissa av oss har den där förmågan, att lyssna empatiskt. Vi vet vilka de är. Vi vet hur mycket de betyder, de kloka lyssnarna. De är våra hjältar i det tysta. De är de som kan hantera ett hjärtas hemligheter.

Professionell hjälp behövs dock ibland och den finns att tillgå på vårdcentralen och i psykiatrin, i regel i form av kuratorer och psykologer men förstås även dess läkare och sjuksköterskor. Kyrkans diakoner och präster är också relevanta

samtalspartners. Inte minst i existentiella frågeställningar – frågor om livets mening. Och det är ju inte minst den typen av frågor som ofta väcks om nu livet känns som en öken.

Om ökentillvaron tenderar att bli långvarig, rent av kronisk är det inte ovanligt att det så småningom uppstår själv-mordstankar. De om något är en varningssignal och utgör ett alarm att nu är det hög tid att söka hjälp. Det är min erfarenhet att för de som fastnat i den formen av tankar, tankar som om de hinner bita sig fast, bit för bit kan börja ta sig som formen av funderingar kring olika möjliga sätt att ända det egna livet. Nu är det verkligen på tiden att hitta en väg ut ur ökentillvaron. Då är det förtroliga samtalet livsviktigt och den erfarna självvårdaren har här ett enda huvudmål - att hjälpa adepten att finna ett hopp. Livets ökentillvaro går nämligen alltid hand i hand med en inre känsla av hopplöshet. Hittar man till väl fram till en upplevelse av hopp så är det min erfarenhet att ökentillvaron abrupt når sitt slut. Glädjen bröt igenom som solen genom svarta moln.

Ett individuellt hopp ser alltid olika ut och hoppet relaterar ofta till ett nytt sätt att se på den egna unika livssituationen. Att våga se på en möjlighet, ett vägval, en manöver och så erfara ett livslusten kom tillbaka. Bara hoppet om att så småningom få tillbaka livslusten är nu livsviktigt. Och tillräckligt för att livslusten till slut ska segra. Att söka stödja varandra i de här samtalen, de här mötena är otroligt viktigt.

Ibland när livet känns hopplöst kan vi tjänstgöra som ”ställföreträdande hopp” för varandra. Och allt det här för-

utsätter att jag vågar släppa på garden, söker det som förenar istället för det som skiljer, att jag sträcker och tar emot med mina händer, lär mig förlåta, på allvar gräver ned stridsyxan, vill ha med min nästa att göra.

Vi går nu ut i ledigheter, sommaren kommer stå i full blomning, stunder kommer finnas till samtal och möten. Tillfällen ges oss att gå på djupet med oss själv och med varann – att gemensamt söka ta tillvara de unika egenskaper och förmågor som givits oss i egenskaper av människor. Guds avbilder i Guds skapelse.

Tänk dig, sa jag en gång till en ung man. Tänk dig att du som tänkande entitet ges möjlighet att signa ett kontrakt att födas här på jorden i all dess ofullkomlighet, du har ett begränsat livsspann, din kropp är sårbar, tillvaron är sårbar och du kan lätt komma att erfara såväl hunger, törst, rädsla som smärta. Och här har du att verka tillsammans med andra som signat ett liknande jordelotts-kontrakt. Vad tror allt går ut på då, egentligen? Vad är den högsta meningen med att göra en sådan gemensam erfarenhet?

Den unge mannen funderade en stund, till slut svarade han: Att älska.

Exakt sa jag – vi är här för att lära oss älska.

Och bara den tanken, den insikten, den inre kunskapen kan tjäna, tänker jag som en extra morot att hitta det som är mitt och ditt hopp – om nu livet, trots allt det gröna och vackra runt oss, upplevs som en öken. Det finns alltid, alltid, *alltid* en väg vidare!

Med van hand förbereder Halima kaffet. Det dricks med vördnad då vatten är en bristvara. Halima berättar att det inte går att förbereda någon måltid utan att sanden hamnar i maten. Men kaffet smakar gott. Starkt, sött och kryddigt. Foto: Magnus Aronson/Ikon

Sommarkampanjen 2023

Bakom varje siffra finns en människa

Första gången Halima tvingades fly var hon 16 år. Åtta år senare tvingades hon åter igen på flykt, den här gången tillsammans med sina två små söner. I 25 dagar vandrade de, barfota och med minimal tillgång till mat och vatten.

Flykten från Berhale

När kriget i Tigray i Etiopien spred sig till Afarregionen i slutet av 2021, tvingades tusentals eritreanska flyktingar att evakuera Berhale flyktingläger. En av dem var Halima, 25 år.

– Vi tvingades fly rakt ut i öknen när striderna spred sig. Det fanns inga andra transportmöjligheter än att gå.

Halima bär en cerise sjal över huvudet, men det är inte den färgglada sjalen som fångar min uppmärksamhet. Det är hennes outgrundliga blick och självklara sätt att föra sig när hon serverar det traditionella etiopiska kaffet i små koppar, med popcorn som tilltugg. Trots att människorna här saknar tillgång till allt utöver det mest basala bjuder de på vad de har. Tillsammans smuttar vi på det starka kaffet och tittar nyfiket på varandra. Det känns fint och värdigt.

Extrema förhållanden

Vi befinner oss i Serdo flyktingläger i det etiopiska låglandet i nordöst, inte långt ifrån den plats som sägs vara ”människlighetens vagga”. Det var hit, fyra mil utanför staden Samara, som Halima och människorna från Berhale flyktingläger kom efter sin långa vandring på nästan 20 mil.

Här är både landskapet och levnadsförhållandena extrema. Solen är brännande het och det finns knappt någon växtlighet. Det är sand så långt ögat kan se, sand som när det blåser tränger igenom kläderna och får det att sticka i huden som av tusen nålar.

– När vi kom hit hade vi inget skydd mot solen eller blåsten. Inget vatten och ingen mat, berättar Halima. Det var verkligen svårt att överleva.

”Över 100 miljoner människor är på flykt och 300 miljoner människor är i behov av humanitär bistånd. Bakom varje siffra finns en människa. En människa som har rätt till trygghet och ett värdigt liv. Genom lokala partner finns Act Svenska kyrkan på plats före, under och efter en katastrof. Tillsammans kan vi rädda liv och ge människor kraft att resa sig starkare.”

De etiopiska myndigheterna fick snabbt hitta en plats dit människorna från Berhale kunde ta sig när kriget spred sig. Inledningsvis fanns här ingenting. Tält, vatten och mat fick fraktas hit.

Vandrade barfota i 25 dagar

Efter att vi ställt några artighetsfrågor, frågar jag Halima om flykten från Berhale. Hennes blick möter min, men försvinner i fjärran när hon tänker tillbaka på de där timmarna, dagarna och veckorna. Hon pratar med låg röst när hon berättar.

– Det tog oss 25 dagar att komma fram och vi hade nästan ingen mat eller vatten. Marken var så salt att våra barfota fötter fick stora sår. Ljudet från kriget skrämd oss.

Hon tystnar och slår ned blicken. Minnena som kommer tillbaka är smärtsamma och hon sitter tyst en lång stund innan hon fortsätter.

– Många människor dog längs vägen. Barn dog. Det var fruktansvärt, men vi kunde inget göra, berättar Halima.

Många klarade inte flykten, men som av ett under överlevde Halima och hennes barn den svåra vandringen. Märkbart påverkad av det trauma som hon och tusentals andra tvingats genomlida, finns det ändå en styrka i hennes blick.

Livet i Serdo

I dag lever cirka 2 300 människor i Serdo flyktingläger, som nu är mer organiserat än för ett år sedan. De provisoriska tälten har ersatts med enkla väderbeständiga boenden och det finns latriner och stationer för handtvätt.

Stödet från bland annat Act Svenska kyrkan har varit avgörande för Halimas och de andra flyktingarnas överlevnad. Genom lokala partner har Act Svenska kyrkan bland annat bidragit till att skapa försörjningsmöjligheter och ekonomisk inkludering för människorna i lägret. Tack vare utbildning i hantering av pengar och startkapital för att starta småskaliga verksamheter, har människor kunnat börja generera en inkomst. En viktig del har varit utformandet av självhjälpsgrupper, där människorna som drabbats själva leder arbetet med att organisera och bygga upp sina liv igen.

Halima och hennes familj bor i ett enkelt skjul med väggar av korrugerad plåt och tak vävt av palmblad. Det finns inte mycket mer än några husgeråd och filter, men här de är åtminstone trygga. Mohammed, 4 år, och Ahmed, 2 år, går i förskola i lägret och Halima är med i en självhjälpsgrupp

Livet i Serdo flyktingläger i Etiopien är svårt. Halima berättar att hon vill återvända till Berhale. Där hade hon en liten trädgårdsodling och det fanns träd som barnen kunde leka under och få skugga från.

”Det här är ingen plats man kan överleva på”, säger Halima.

Foto: Josefin Norstedt/Ikon

som består av 14 medlemmar. De är engagerade i att sköta den spannmålsmjölkvarn som finns i lägret.

– Jag är glad över att få vara en del av gruppen. Det ger mig en möjlighet att träffa de andra kvinnorna och vi får en chans att samtala och dela varandras bördor och erfarenheter, berättar Halima.

Vill återvända till Berhale

Trots att situationen i lägret är bättre i dag, kvarstår många utmaningar för människorna som lever här. Halima drömmer om att så snart som möjligt kunna återvända till Berhale, som blivit hennes hem. Och allteftersom situationen stabiliserats, börjar människor vända tillbaka. Halima berättar att hon vill kunna erbjuda sina barn en bättre framtid.

– Jag vill kunna ge mina barn det de behöver. Jag vill ge dem utbildning, skolmaterial och kläder. Jag vill kunna försörja mina barn och inte vara beroende av andra. Det är så jag vill se mig själv, säger Halima.

När vi säger hej då får vi sällskap av en stor skara glada barn. De tjuvar av skratt och ropar med höga röster på svenska: ”Ett. Två. Tre...” Hela vägen till tio. Mitt resesällskap har blivit uppvaktade av vetgiriga och nyfikna flickor och pojkar som velat lära sig räkna på ett nytt språk. Trots att jag vet att deras liv är kantade av enorma utmaningar och att de bär på svåra upplevelser, känns det ändå hoppfullt att barnen har så nära till skratt. Och jag vet att det finns många vuxna här som vill deras bästa. Vuxna, som precis som Halima, måste hitta kraften att fortsätta kämpa. För barnens skull.

Text: Sara Holmberg

Sommarmusik

i Fryksände pastorat

JUNI

Torsdag 1 juni
Östmarks kyrka kl. 19.00

ALLSÅNGSKVÄLL

Sjung in sommaren med oss! Gospelkören,
Karin Jansson, Mia Stenmark, Halle Halvarsson

Lördag 3 juni
Fryksände kyrka kl. 18.00

AMERIKAKOFFERTEN

En resa i emigrationens spår med musik från
Duvemåla. Sunne manskör, Lysviks kyrkokör,
Fryksände kyrkokör, La Musique, Kils
kulturskolas stråkorkester, Torsby stråk-
orkester, Charlotta & Johan Birgersson,
Ingemar Robertsson, Bernt Jansson,
Karin Jansson, Urban Karlsson

Tisdag 6 juni
Fryksände kyrka kl. 18.00

NATIONALDAGSKONSERT

Jonas Bodinger Larsson, sång Fredrik
Helgesson, piano Urban Karlsson

Torsdag 15 juni
Vitsands kyrka kl. 19.00

VANDRINGSMÄN VANDRAR VÄSTERUT

Country med Billey Shamrock,
Puch Magnus Olsson och Gunnar Ekman
Präst: Jonas Bodinger Larsson
Sänds i närradion

Lördag 17 juni
Fryksände kyrka kl. 18.00

KÖRKONSERT med Corde Vocale
från Uddevalla. Dirigent Walter Berggren
Johan Bonander, Urban Karlsson

Söndag 18 juni
Östmarks kyrka kl. 15.00

SOMMARKONSERTMÄSSA

med La Musique. Johan Bonander,
Urban Karlsson. Sänds i närradion

Torsdag 22 juni
Vitsands kyrka kl. 18.00

LÅT VITSANDS ORGEL LJUDA

Organist Urban Karlsson spelar och
förevisar orgelns inre och yttre
Karin Lövestam Öberg

Fredag 23 juni
Fryksände kyrka kl. 22.00

NORDISK MUSIK I MIDSOMMARTID

med singer songwritertrion Mona Nylin,
Susanne Arnesen och Sara Grabow
Jonas Bodinger Larsson

Fredag 30 juni
Fryksände kyrka kl. 19.00

DRAGSPELSKONSERT

Jo Fredrik Öiamo med vänner. Rasmus Mose,
Tor Bekkelund, Knut Yngve Haugland
Präst: Karin Jansson. I samarbete med
Ragnar Sundquist med vänner

JULI

Lördag 8 juli
Fryksände kyrka kl. 19.00

VENETIANSK BAROCKKONSERT

Blockflöjt Mimmie Grennäs
Luta och mandolin Lars Forslund
Johan Bonander

Onsdag 12 juli
Fryksände kyrka kl. 12.00

LUNCHMUSIK Elin Engström, sång
Halle Halvarsson, piano

Fredag 14 juli
Vitsands kyrka kl. 19.00

KALLE MORAEUS med trio
Publikinsläpp från 18.15
Karin Jansson, Halle Halvarsson

Onsdag 19 juli
Fryksände kyrka kl. 12.00

LUNCHMUSIK Sofia Welenstrand, sång
Halle Halvarsson piano

Torsdag 20 juli
Östmarks kyrka kl. 18.00

DIKT & TON I FINNSKOGEN
Öppen scen, föränmälan 070-280 71 94
Karin Jansson, Mia Stenmark,
Halle Halvarsson. Sänds i närradion

Onsdag 26 juli
Fryksände kyrka kl. 12.00

LUNCHMUSIK Maja Granqvist, sång
Halle Halvarsson piano

Torsdag 27 juli
Fryksände kyrka kl. 18.00

KONSERT med pianisten Per-Erik Hallin
Karin Jansson, Halle Halvarsson

Lördag 29 juli
Vitsands kyrka kl. 18.00

KONSERT med folkmusikgruppen
TRIO WOLSKI. Karin Jansson

AUGUSTI

Onsdag 2 augusti
Fryksände kyrka kl. 12.00

LUNCHMUSIK Staffan Larsson, sång
Halle Halvarsson, piano

Torsdag 3 augusti
Lekvattnets kyrka kl. 18.00

COUNTRY & AMERICANA
Inger Nordström med Andersson,
Östlund & TJ. Präst: Karin Jansson

Onsdag 17 augusti
Fryksände kyrka kl. 12.00

LUNCHMUSIK Orgel- och trumpetglans
Anders Göranson, orgel
Urban Karlsson, trumpet

Lördag 19 augusti
Fryksände kyrka kl. 18.00

KÖRKONSERT med Karlstad kammarkör
Dirigent: Anders Göranson
Präst: Jonas Bodinger Larsson

Lördag 26 augusti
Fryksände kyrka kl. 18.00

ORGELKONSERT med Johnny Larsson
Präst: Jonas Bodinger Larsson

SEPTEMBER

Söndag 10 september
Fryksände kyrka kl. 16.00

COSI FAN TUTTE opera av W A Mozart
Sångare: Rebecca Fjällsby, Lydia Kjellberg,
Jon Nilsson, Erik Rosenius, Marcus Bartoletti,
Sabina Bisholt. Musiker: Ylva Nilsson cello,
Urban Karlsson piano, präst: Jonas Bodinger
Larsson

Fritt inträde till alla evenemang

KONFIRMATION – en viktig milstolpe i livet

Text och foto: Anette Bodinger Larsson

Gemenskap, glädje och sorg över att det snart är slut. Så sammanfattar vårens konfirmander det gångna årets konfirmandverksamhet med tre enkla ord.

Även i år hamnar Fryksände högt i landets konfirmationsliga. I vår konfirmeras inte mindre än sextionio 15-åringar i pastoratets kyrkor. En siffra som motsvarar nära 85 procent av alla åttondeklassare i upptagningsområdet.

– Det är förstås jätteroligt och ett kvitto på att det vi gör uppskattas, säger kyrkoherde Johan Bonander.

Förutom en Bara vara-grupp har pastoratet haft en Wildlife-grupp och två Folkrace-grupper. Medan Bara vara haft inriktning på klassisk konfirmation har de andra grupperna fokuserat på det som namnen antyder, vildmarksliv och motorsport.

– Även om konfirmationen har ändrat form jämfört med när jag själv var konfirmand är budskapet i mångt och mycket detsamma. Vi vill ge våra konfirmander ett sammanhang där de får reflektera över vad det innebär att leva och vara skapad som människa utifrån kristendomens perspektiv. Oavsett inriktning diskuterar grupperna livets små och stora

frågor där ungdomarnas egna erfarenheter och funderingar står i centrum.

Läger

Konfirmationslägren som är utformade för att skapa en känsla av gemenskap och samhörighet är något som brukar uppskattas av de flesta. Under ett eller flera dygn tillsammans ges konfirmanderna möjlighet att lära känna varandra bättre och knyta vänskapsband som kan hålla hela livet. Det är något som många före detta konfirmander kan skriva under på. Under konfirmandjubileerna talas ofta om den sammanhållning som skapades på ett läger för 50, 60 år sedan och där många av deltagarna fortfarande håller kontakten.

– För många blir konfirmationstiden en viktig milstolpe i livet, en mötesplats där man kan lära känna sig själv och även lära sig förstå hur andra tänker, säger Johan Bonander.

Kommentarer från årets konfirmander

"Hela min familj är konfirmerad så det var självklart att jag skulle göra det fast det har blivit bättre än jag trodde. Jag kan verkligen rekommendera andra att konfirmera sig för att man träffar många nya roliga människor, får lära sig nya saker och göra roliga saker."

Signe Sundberg
Wildlife

"Jag trodde att vi bara skulle läsa böcker och prata men vi har gjort en massa saker som att spela teater och se på filmer. Det har varit en mycket en bra blandning av lek och allvar."

Tuva Back
Wildlife

"Jag valde att konfirmera mig för att jag ville lära känna nya vänner och ha något att göra efter skolan. Det känns både kul och lite tråkigt att det snart är slut, jag kommer att sakna träffarna och alla kompisar."

Oscar Matsson
Wildlife

"För mig var det ganska självklart att jag skulle konfirmera mig, hade redan tänkt på det ett tag när inbjudan kom. Det har varit ett roligt år som gjort att jag fått många nya vänner och glada minnen."

Agnes Höggren
Wildlife

"Det har varit kul att ha något att göra efter skolan. Vi har lärt oss om kristendomen men även varit på läger och sovit under bar himmel. Känns tråkigt att det snart är slut. Det finns många anledningar till att konfirmera sig, inte minst möjligheten att få lära känna nya vänner."

Finn Butendeich
Wildlife

"Det har blivit bättre än jag tänkt mig för jag trodde att det bara skulle vara en massa bibelläsning och pluggande. Men vi har gjort många olika saker och bl.a. spelat teater där vi gjort egna tolkningar av bibelberättelser och annat. Det har varit jättekul och jag kan verkligen rekommendera andra att konfirmera sig."

Matilda Antonsson
Bara-vara

"Det har varit mycket roligare än jag trodde, det har handlat mycket om att umgås med kompisar och göra saker tillsammans. Att det snart är dags för själva konfirmationen känns nervöst, pirrigt, kul och lite sorgligt på en och samma gång."

Mimmi Wikström
Wildlife

"Jag ville inte konfirmera mig från början men blev övertalad av en kompis att vara med och det var bra för det har varit en väldigt kul verksamhet med mysig stämning. Jag ser alltid fram emot våra träffar. Känns bra att det snart är klart, men också lite sorgligt."

Greta Ihle
Wildlife

"Jag trodde vi skulle köra folkrace, prata om Gud och gå i kyrkan på söndagar men det har varit mycket mer än så. Roligast har nog varit att köra folkrace på motorbanan. Nu ser jag mest fram emot att få licensen."

Linton Nilsson
Folkrace

"Många i slkten har konfirmerat sig så det kändes ganska självklart fast jag visste inte så mycket om vad som väntade. Det har varit roligare än vad som står på pappret. Man läser inte bara Bibeln utan gör mycket annat, som att åka på läger till exempel."

Martin Hargefors
Bara-vara

"Jag hade inte så stora förväntningar men allt har varit kul och intressant att ta del av. Konfirmation är så mycket mer än att bara läsa Bibeln. Man får vara med om mycket roligt."

Signe Blomkvist
Bara-vara

"Jag trodde att verksamheten skulle vara mer strikt. Roligast så här långt har varit träffarna på motorgården när alla är samlade på ett och samma ställe. Jag har lärt känna nya vänner som jag kanske inte skulle träffat annars."

Astrid Olsson
Folkrace

"Jag tänkte att det lät roligt att köra folkrace men i stort sett allt vi gjort har varit kul. Jag bor i Stöllet så det har blivit långa dagar men det har absolut varit värt det. Det känns lite sorgligt att den här tiden snart är över."

Alex Olsson
Folkrace

Välkommen att anmäla dig till konfirmation

Skicka in din anmälan till: Fryksände pastorsexpedition, Box 52, 685 22 Torsby

Du kan också lämna anmälan i brevlådan utanför Fryksände församlingshem eller fylla in anmälan på: www.svenskakyrka.se/fryksande/konfirmation.

Namn:

Personnr:

Postadress:

Postnr: ort:

Jag är i första hand intresserad av **1** och i andra hand **2**

Folkrace/crosskart ☐ 20 sept. 2023–25 maj 2024

Wild life ☐ 23 aug. 2023–18 maj 2024

Bara vara ☐ 16 aug. 2023–4 maj 2024

(Klassisk konfa)

Konfirmanders mobilnummer:

Konfirmandens underskrift:

Vårdnadshavarens mobilnummer:

Vårdnadshavarens underskrift:

Vårdnadshavarens e-postadress:

Klipp ur

Triss i kärlek bakom Sundquist- museet i Torsby

Text och foto: Anette Bodinger Larsson

Det var kärleken som fick Roger Snäll att flytta till Värmland och starta ett dragspelsmuseum. På sex år har han byggt upp en verksamhet som inte bara satt Ragnar Sundquist och Raggie Special utan hela Torsby på kartan.

Foto: Sundquismuseet

Sundquismuseet i Torsby rymmer en världsunik samling dragspel av märket Raggie Special. Det är självfallet en anledning så god som någon till att besöka utställningen. Men museet är mycket mer än så. Varje dragspel har en fascinerande historia och Roger Snäll, eldsjelen bakom samlingen, har lyckats kartlägga merparten av föremålens förflutna. Det är historier som förtjänar att berättas och kanske är det här som dragspelens lockelse ligger. För musikerna som en gång trakterade instrumenten lade inte bara ner flera årslöner på bälgaspel av märket Raggie Special, de lade också ner sina själar i musiken. Spelmännen är borta sedan länge men deras dragspel finns kvar, liksom mystiken kring de exklusiva dragspelen. Många Raggie Special-spel är prydda med pärlor och diamanter som en gång glittrade likt stjärnor i strålkastarnas sken.

Även Roger Snälls ögon glittrar när han berättar om sitt museum och hur dragspelen, som av många förståsigpåare ansågs lika utdöda som dinosaurierna, hittat vägen till museet på Lusta i Torsby. Med en blandning av detektivarbete, passion, envishet och en stark önskan om att göra andra människor glada har Roger lyckats spåra upp inte mindre än 250 unika dragspel, varav 170 Raggie Special, till dragspelsvärldens stora glädje.

För att förstå storheten krävs en förklaring, både av dragspelens historia och bakgrunden till Rogers samlande. Två parallella berättelser så fascinerande att de lätt kan fylla flertalet böcker.

Historien

På museets hemsida kan man läsa att dragspelsvirtuosen Ragnar Sundquist, född 1892, växte upp på söder i Stockholm och att hans mor kom från Ämtervik i Värmland. Hans liv som spelman på den tiden är imponerande. 1912 hade Ragnar Sundquist biljett på Titanic för att bege sig till Amerika för att spela och inspireras. Han ombokade sin resa till systerfartyget Olympic på hans mors begäran och undkom på så vis Titanics förlisning. Sundquists vistelse i Amerika medförde ny musik och spelteknik som han tog med sig hem till Sverige. Ragnar Sundquist kom att bli den stora förebilden för många av de stora kända spelmän som kom efter honom i Sverige och övriga Norden. 1930 startade han Amerikanska Dragspelscentralen i Stockholm 1930 med butik och senare även en dragspelsfabrik. Första tiden tillverkades hans eget dragspelsfabrikat "Raggie Special" i Amerika och Italien. 1937 var den svenska produktionen i full gång. Raggie Special" höll mycket hög kvalitet och användes flitigt av de stora dragspelsartisterna i Sverige och andra länder.

Kärleken bakom

Men vad får en norrbottning från Sjulsmark utanför Piteå att flytta till Torsby och öppna ett dragspelsmuseum? Det enkla svaret är kärleken och då pratar vi både om kärleken till Raggie Special, till Torsbybördiga fru Christina och till livet självt.

– Jag har alltid älskat dragspel. Redan som liten drömde jag om att spela dragspel och tog väl några lektioner, mer

Foto: Sundquismuseet

blev det inte. Men det jag framför allt gjorde var att lyssna. En dragospelston, vacker som änglamusik, lyckades på ett märkligt sätt sätta sig i huvudet och fanns där i årtal. Mig veterligt hade jag aldrig hört den tonen i verkligheten. Men på en dragspelsstämma många år senare hörde jag exakt den ton som jag sökt efter så länge. Musiken ledde mig fram till ett hus där det satt en man och spelade på ett dragspel av märket Raggie Special, det var Mäster Alf Hågedal.

Jag blev stående på tröskeln, helt fångad av tonerna från dragspelet, i flera timmar.

Det var här som Rogers intresse för Ragnar Sundquists dragspel föddes och den som introducerade Roger i Sundquists värld blev Alf Hågedal som med tiden kom att bli en nära vän.

– Jag började göra lite efterforskningar, träffade musikprofessorer och andra kännare i branschen för att lära mig mer. Beskeden jag fick var samstämmiga, Raggie Special dragspelen var nästintill omöjliga att finna. Att hitta ett som någon av de stora mästarna haft skulle bli svårt, att hitta två skulle ta en livstid och att finna något efter Sundquist ansågs uteslutet.

Allt är möjligt

Dessa besked var dock inget som avskräckte Roger som en gång redan lyckats övervinna något som av många ansetts som omöjligt.

– Jag var med om en svår bilolycka i slutet av 1990-talet där beskedet från läkarna var nedslående och mitt liv ändrades totalt. Att återgå till ett liv som innan olyckan ansågs mer eller mindre omöjligt. Men jag lyckades efter ett par år att återhämta mig, lära mig på nytt samt att leva på mina små reserver. Under de här åren bestämde jag mig för att

fortsättningsvis bara göra saker som jag verkligen vill göra, saker som gör andra glada. Min tacksamhet över att leva, andas och kunna gå är stor. Jag har fått en andra chans och den vill jag ta vara på.

Att försöka spåra upp ett Raggie Special-dragspel blev en rolig utmaning och det dröjde inte länge förrän Roger lyckats med uppgiften.

– Jag började med att studera gamla bilder från dansbanor, kartlade spelmännen med Raggie-dragspel, läste bouppteckningar och ringde tusentals samtal till människor som många gånger inte ens visste om att det stod ett exklusivt

dragspel bland arvegodset i förrådet.

Roger bad dem titta efter och med envishet som främsta förtecken har samlingen av Raggie Special vuxit, sakta men säkert. Sammantaget har Roger rest över 65 000 mil för att intervjua människor och forska i arkiv, med mera.

Verksamheten växer

Idag har museet knoppat av sig i form av Föreningen Ragnar Sundquists Vänner som driver en rad olika aktiviteter kring museet på Lusta i Torsby. När pandemin härjade som värst lockade livespelningar på nätet 80 000 lyssnare från hela världen till #Lustalogs. Sommartid är Sundquistträffen det stora dragplåstret. Under dagarna fem bjuds det på buskspel, allsång, seminarier, logdans, allehanda spelningar och inte minst en kyrkokonsert som i år arrangeras i Fryksände kyrka den 30 juni och gästas av Jo Fredrik Öiamo och Rasmus Mose med kompmusiker. Konserten är ett samarbete mellan Fryksände pastorat och Ragnar Sundquists Vänner och är ärligen återkommande. Sundquistträffen tilldrar sig ett enormt intresse och samlar folk från både när och fjärran.

– Bland de allra bästa med verksamheten är att närsamhället har hittat hit. I början kom kännarna och spelmännen, nu kommer även allmänheten och en helt ny generation unga som upptäckt dragspelsmusiken. Det tycker jag är väldigt roligt.

Nytt dragspel

Just nu pågår förberedelserna inför Sundquistträffen 2023, föreningen har bråda dagar. Parallellt pågår planerna med att bygga ut museet, samlingen fortsätter att växa. Roger berättar att han nyligen sparat upp ännu ett försvunnet Raggie Special med utgångspunkt från ett suddigt dansbanefoto från 1940-talet. Om allt går vägen kommer det inom en snar framtid finnas att beskåda på museet och det börjar bli trångt i lokalerna.

– Så är det, vi behöver mer plats, säger Roger som plockat fram ett dragspel och spelar en trudelutt medan jag fotograferar. För de där dragspelslektionerna som inte blev av när han var ung, de har han tagit igen med råge. Ingenting är omöjligt om du frågar Roger Snäll, en del saker tar bara lite längre tid.

Himmelsk Jordgubbstårta

Denna tårta är utsedd till en av Sveriges godaste jordgubbstårter. Enkel att baka är den också samt älskad av stora som små. Receptet är från Fridas bakblogg.

Foto: Marie Nilsson

INGREDIENSER 10 portioner

Tårtbotten:

4 ägg

2 dl strösocker

1 dl potatismjöl

1 dl vetemjöl

2 tsk vaniljsocker

1.5 tsk bakpulver

Fyllning:

4 dl vispgrädde

200 g philadelphiaost

1,5 dl florsocker

2 tsk vaniljsocker

500 g jordgubbar

Gör så här:

1. Tårtbotten: Börja med att sätta ugnen på 175°C över/undervärme och klä en springform, 20 cm med bakplåtspapper – höga kanter. Smörj formen med smör och bröa gärna med kokos. Ställ åt sidan.

2. Vispa upp ägg och strösocker vitt och riktigt fluffigt, vispa med elvisp i ca 5 minuter. Tillsätt sedan de torra ingredienserna och vänd försiktigt runt till en klumpfri smet.

3. Häll smeten i formen och grädda i nedre delen av ugnen i ca 35-40 minuter. Tag ut och låt svalna innan du delar i fyra bottenar.

4. Fyllning: Finhacka jordgubbarna (spara eventuellt några till dekoration) och låt stå.

5. Vispa upp grädde, philadelphiaost, florsocker och vaniljsocker i en skål, vispa med elvisp till en riktigt fast fluff. Vänd i jordgubbarna som är finhackade och rör ihop försiktigt tills allt blandats väl.

6. Montering: Tag fram tårtbottenarna och lägg den tjockaste botten på ett tårtdfat. Fyll med ett lager jordgubbsfyllning och lägg sedan på nästa botten. Upprepa till sista tårtbotten och spackla sedan tårtan med resterande fyllning.

7. Dekorera gärna med färska bär.

Tips: Det går fint att använda en lägre springform och dela botten i tre delar. Det går också utmärkt att köpa färdiga tårtbottenar, ifall du behöver spara lite tid.

Lycka till!

Foto: Marcus Bjärneroth

Per-Erik Hallin är en av Sveriges bästa gospelpianister. Han är en begåvad sångare och låtskrivare och har två gånger varit med i Melodifestivalen med sina egna sånger Morgonluft och Labyrint. Under sin långa karriär har han även sjungit och spelat med andra kända artister som t.ex. Carola, Ted Gärdestad, Mikael Rickfors, Harpo och Ulf Lundell. Mest känd är han kanske annars för att som enda europé jobbat med Elvis Presley, både i studio och på scen under ett par år i början på 70-talet samt för att det var han var Kalle Ankas svenska röst på film i många år. Dessutom har han skrivit låtar åt andra artister, till exempel What a joy - insjungen av Alice Babs.

Förra året spelad Per-Erik in en ny sång *Det blev en sommar till slut* som släpptes i juni 2022.

KONSERT

med pianisten

Per-Erik Hallin

FRYKSÄNDE KYRKA
Torsdag 27 juli kl. 18.00

Fri entré

MOPED & TRAKTOR- GUDSTJÄNST

på Gurusätra
Sönd 13 aug. kl 15.00

**Kortege från både Östmarks och
Lekvattnets församlingshem kl. 14.00**

Vi bjuder på korv och fika!

Präst: Karin Jansson
Musik: Halle med vänner

Alla folk & fordon är välkomna!

Vi gratulerar!

I sommar firas
100-årsjubileum
i två av hembygds-
föreningarna i
vårt pastorat.

På Vitsands Hembygdsgård blir det festligheter
söndag 2 juli samt öppna söndagar i juli.

På Hembygdsgården Kollsberg i Torsby blir det
100-årsfirande med bl.a. boksläpp och utställning
fredag 21 juli och festdag lördag 22 juli.

Se kommande annonser hälsar jubilarerna!

Ifjol firades det 100 år i Lekvattnet och om
fem år är det dags i Östmark.

Vi gratulerar och tackar för gott samarbete!

Jubileum

COUNTRY & AMERICANA

INGER NORDSTRÖM
med Andersson, Östlund & T.J

Präst: Karin Jansson. Fri entré

Lekvattnets kyrka
Torsdag 3 augusti kl. 18.00

Vitsands kyrka
200 år

Kalle Moraeus med trio

Vitsands kyrka
Fredag 14 juli
kl. 19.00

Publikinsläpp från 18.15
Begränsat antal platser

Präst: Karin Jansson

Kollekt vid
utgången

Fri entré

*I samarbete med
Ragnar Sundquists
vänner/ JDS Sound*

Amerikakofferten

**En resa i emigrationens spår
med musik från Duvemåla**

SUNNE MANSKÖR • LYSVIKS KYRKOKÖR
FRYKSÄNDE KYRKOKÖR • LA MUSIQUE
KILS KULTURSKOLAS STRÅKORKESTER
TORSBY STRÅKORKESTER

SOLISTER: CHARLOTTA & JOHAN BIRGERSSON
BERÄTTARNA: INGEMAR ROBERTSON & BERNT JANSSON
PRÄST: KARIN JANSSON
DIRIGENT: URBAN KARLSSON

FRYKSÄNDE KYRKA
Lördagen den 3 juni kl. 18.00

2023 Svenska kyrkan
FRYKSÄNDE PASTORAT

Föreningen Ragnar Sundquists Vänner tillsammans med Fryksände församling inbjuder till

DRAGSPELSKONSERT

med artister ur den nordiska eliten

Jo Fredrik Øiamo med vänner
Rasmus Mose dragspel
Tor Bekkelund gitarr
Knut Yngve Haugland kontrabas

Fryksände kyrka fredag 30 juni kl 19.00

Fri entré. Varmt välkommen! Studieförbundet Örebro Värmland

COUNTRY

Vandringsmän
vandrar västerut

Billey Shamrock, Puch Magnus Olsson och Gunnar Ekman
Präst: Jonas Bodinger Larsson

VITSANDS KYRKA
Torsdag 15 juni kl. 19.00

Dikt & Ton i Finnskogen

Öppen scen - direktsänd radio

Östmarks kyrka
Torsdag 20 juli kl. 18.00

För medverkan/info, kontakta Karin 070-280 71 94
Anders Halle Halvarsson, Mia Stenmark
och Karin Jansson

Programmet sänds på: Radio Fryksdalen 100,6 MHz
eller radiofryksdalen.se/webbradio

Sommarens gudstjänster

FRYKSÄNDE

Lörd. 3 juni kl. 18.00

AMERIKAKOFFERTEN

En resa i emigrationens spår med musik från Duvemåla

Sönd. 4 juni kl. 11.00

HÖGMÄSSA med dop

Karin Jansson, Urban Karlsson

Tisdag 6 juni kl. 18.00

NATIONALDAGSKONSERT

Jonas Bodinger Larsson, sång
Fredrik Helgesson, piano Urban Karlsson

Sönd. 11 juni kl. 11.00

HÖGMÄSSA med dop

Jonas Bodinger Larsson, Mia Stenmark

Fred. 16 juni kl. 18.00

EN STUND MED SINNESRO

Jonas Bodinger Larsson, Eva Bonander
Kyrkan öppen från 17.00 för fika och samvaro

Lörd. 17 juni kl. 18.00

KÖRKONSERT med Corde Vocale från
Uddevalla. Dirigent Walter Berggren
Johan Bonander, Urban Karlsson

Sönd. 18 juni kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Johan Bonander, Urban Karlsson

Fred. 23 juni kl. 22.00

NORDISK MUSIK I MIDSOMMARTID
med Mona Nylin, Susanne Arnesen och
Sara Grabow. Jonas Bodinger Larsson

Lörd. 24 juni kl. 11.00

EKUMENISK GUDSTJÄNST

på hembygdsgården Kollsberg
Stipendieutdelning. Johan Bonander

Sönd. 25 juni kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Johan Bonander, Berit Johansson

Fred. 30 juni kl. 19.00

DRAGPELSKONSERT

med Jo Fredrik Öiamo med vänner
Präst: Karin Jansson

Sönd. 2 juli kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Johan Bonander, Urban Karlsson

Lörd. 8 juli kl. 19.00

VENETIANSK BAROCKKONSERT

Blockflöjt Mimmie Grennäs
Luta och mandolin Lars Forslund
Johan Bonander

Sönd. 9 juli kl. 11.00

GUDSTJÄNST

Hans Öberg, Urban Karlsson

Onsd. 12 juli kl. 12.00

LUNCHMUSIK Elin Engström, sång,
Halle Halvarsson piano

Sönd. 16 juli kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Karin Jansson, Mia Stenmark.

Efter högmässan guidad visning av
kyrkan med Håkan Larsson

Onsd. 19 juli kl. 12.00

LUNCHMUSIK Sofia Welenstrand, sång
Halle Halvarsson piano

Sönd. 23 juli kl. 11.00

GUDSTJÄNST

Drew Baldwin, Mia Stenmark

Onsd. 26 juli kl. 12.00

LUNCHMUSIK Maja Granqvist, sång
Halle Halvarsson piano

Torsd. 27 juli kl. 18.00

KONSERT med pianisten Per-Erik Hallin
Karin Jansson, Halle Halvarsson

Sönd. 30 juli kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Johan Bonander, Drew Baldwin,
Mia Stenmark

Onsd. 2 augusti kl. 12.00

LUNCHMUSIK Staffan Larsson, sång
Halle Halvarsson, piano

Sönd. 6 augusti kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Karin Jansson, Mia Stenmark

Sönd. 13 augusti kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Karin Jansson, Mia Stenmark

Onsd. 17 augusti kl. 12.00

LUNCHMUSIK Orgel- och trumpetglans
Anders Göransson,orgel
Urban Karlsson, trumpet

Lörd. 19 augusti kl. 18.00

KÖRKONSERT med Karlstad kammarkör

Dirigent: Anders Göransson

Präst: Jonas Bodinger Larsson

Sönd. 20 augusti kl. 11.00

HÖGMÄSSA

Jonas Bodinger Larsson, Anders Göransson

Fred. 25 augusti kl. 18.00

EN STUND MED SINNESRO

Jonas Bodinger Larsson, Eva Bonander
Kyrkan öppen från 17.00 för fika och
samvaro

Lörd. 26 augusti kl. 18.00

ORGELKONSERT med Johnny Larsson

Präst: Jonas Bodinger Larsson

Sönd. 3 september kl. 11.00

HÖGMÄSSA Konfirmandjubileum
Johan Bonander, Mia Stenmark

Sönd. 10 september kl. 11.00

HÖGMÄSSA OBS! i Siris kapell
Jonas Bodinger Larsson, Urban Karlsson

kl. 14.00 LJUSTÄNDNINGSCEREMONI
i Siris kapell i samarbete med Suizid Zero
Präst: Johan Bonander

kl. 16.00 COSI FAN TUTTE

Opera av W A Mozart
Sångare: Rebecca Fjällsby, Lydia Kjellberg,
Jon Nilsson, Erik Rosenius, Marcus
Bartoletti, Sabina Bisholt. Musiker: Ylva
Nilsson cello, Urban Karlsson piano
Präst: Jonas Bodinger Larsson

LEKVATTNET

Sönd. 11 juni kl. 15.00

GUDSTJÄNST

Jonas Bodinger Larsson, Mia Stenmark
Sänds i närradion

Sönd. 25 juni kl. 15.00

GUDSTJÄNST

Johan Bonander, familjen Hellgren
medverkar. Sänds i närradion

Sönd. 2 juli kl. 15.00

MÄSSA

Johan Bonander, Urban Karlsson
Sänds i närradion

Sönd. 16 juli kl. 10.00 (OBS! tiden)

GUDSTJÄNST

ingår i missionshelg med Ulf Ekängen
och gästande präster och musiker

Sönd. 23 juli kl. 15.00

EKUMENISK GUDSTJÄNST på Kvarntorp

Drew Baldwin, Curt Engström,
Mia Stenmark. Sänds i närradion

Torsd. 3 augusti kl. 18.00

COUNTRY & AMERICANA

Inger Nordström med Andersson,
Östlund & TJ. Präst: Karin Jansson

Sönd. 6 augusti kl. 15.00

MÄSSA Konfirmandjubileum
Karin Jansson, Drew Baldwin,
Mia Stenmark. Sänds i närradion

Sönd. 3 september kl. 15.00

GUDSTJÄNST
Johan Bonander, Mia Stenmark

VITSAND

Sönd. 4 juni kl. 15.00

MÄSSA
Karin Jansson, Urban Karlsson
Sänds i närradion

Torsd. 15 juni kl. 19.00

VANDRINGSMÄN VANDRAR VÄSTERUT
Countrykonsert med Vandringsmän
Präst: Jonas Bodinger Larsson
Sänds i närradion

Torsd. 22 juni kl. 18.00

LÅT VITSANDS ORGEL LJUDA
Organist Urban Karlsson spelar och
förevisar orgelns inre och yttre.
Karin Lövestam Öberg

Lörd. 24 juni kl. 13.30

GUDSTJÄNST på Ribacken
Musik: Tristan, Christina och Roger Snäll
Johan Bonander. Ta med fikakorg

Fred. 14 juli kl. 19.00

KALLE MORAEUS med trio
Publikinsläpp från 18.15

Sönd. 16 juli kl. 15.00

MÄSSA
Karin Jansson, Mia Stenmark
Sänds i närradion

Lörd. 29 juli kl. 18.00

KONSERT med folkmusikgruppen
Trio Wolski. Karin Jansson

Sönd. 30 juli kl. 15.00

JUBILEUMSMÄSSA Vitsands kyrka 200 år
Predikan av biskop Sören Dalevi. Medv:
Landshövding Georg Andrén, Gospelkören,
Vitsands husband, Johan Bonander,
Karin Jansson, Mia Stenmark, Halle
Halvarsson. Sänds i närradion. Efter
mässan är det festmiddag på Vitsands
Hembygdsgränd, tal av landshövdingen,
musik. Föranmälan middag: Berit
070-628 02 46 eller Inga-Greta
070-350 02 84. Ingen kostnad.

ÖSTMARK

Torsd. 1 juni kl. 19.00

ALLSÅNGSKVÄLL
Sjung in sommaren med oss!
Gospelkören, Karin Jansson,
Mia Stenmark, Halle Halvarsson

Sönd. 18 juni kl. 15.00

SOMMARKONSERTMÄSSA
med La Musique. Johan Bonander,
Urban Karlsson. Sänds i närradion

Sönd. 9 juli kl. 15.00

GUDSTJÄNST
Hans Öberg, Urban Karlsson
Sänds i närradion

Onsd. 19 juli kl. 18.00

KYRKOGÅRDSVANDRING
med Roger Ericsson

Torsd. 20 juli kl. 18.00

DIKT & TON I FINNSKOGEN
Öppen scen, föranm. 070-280 71 94
Sänds i närradion

Sönd. 23 juli kl. 18.00

GUDSTJÄNST
Roger Ericsson, Mia Stenmark. Sång-
medv av: Majlis Röjdin, Ann Ericsson
och Marit Olsson

Sönd. 13 augusti kl. 15.00

MOPED & TRAKTORGUDSTJÄNST
på Gurusätra. Kortege från både
Östmarks och Lekvattnets församlings-
hem kl. 14.00. Karin Jansson,
MUSIK: Halle Halvarsson med vänner

Sönd. 20 augusti kl. 15.00

GUDSTJÄNST
Jonas Bodinger Larsson, Anders Göranzon
Sänds i närradion

Med reservation för ändringar

Konfirmation i Lekvattnets kyrka påskdagen 9 april 2023

Drew Baldwin, Hilda Nordqvist Johansson, Karin Jansson, Sebastian Nordkvist och Leonard Lind.

Foto: Cathrine Rückert

Ny stola

På påskdagen invigdes en ny stola i Östmarks kyrka. Roger Ericsson hade formgett dess mönster och Marit Ludvigsson tillverkat den.

Denna stola är nu den första av sammanlagt fem som kommer att nyttas av lokala "textilkunniga". Arbetet bekostas av Östmarks blomsterfond och Roger Ericsson har formgett alla fem stolar. Vi kommer fortlöpande att berätta om detta arbete i Siriklockan. Det A och O som framträder på den vita stola som invigdes på påskdagen går tillbaka till det grekiska alfabetet där A var den första bokstaven och O den sista och definitionen av Gud som Alfa och Omega.

I Uppenbarelseboken 1:8 kallar sig Gud för alfa och omega, det vill säga alltings början och fullbordan. På stolan finns även en vit duva avbildad, duvan är en symbol för den helige anden.

Johan Bonander

Döpta**FRYKSÄNDE**

25/2 Lillie Egonsson
25/2 Allan Berglund
25/2 Ellie Moberg
25/2 Cleo Persson
4/3 Alma Walfridson
4/3 Vera Ericsson
12/3 Bella Nilsson
18/3 Cleo Karlsson
25/3 Elof Bergström
15/4 Amanda Skanfors
15/4 Livia Mattsson
22/4 Elton Stolpe
29/4 Miliam Levenholm

ÖSTMARK

11/3 Maja Berg
18/3 Lovisa Eriksson
18/3 Vera Kareliusson
1/4 Othilia Berglund
29/4 Elsie Frykholm

Avlidna**FRYKSÄNDE**

12/2 Stig Rahm 91 år
17/2 Ingrid Back 88 år
23/2 Lars-Inge Haglund 58 år
24/2 Per Glavå 57 år
3/3 Anna-Stina Lindblad 92 år
25/3 Ulla-Britt Larsson 84 år
6/4 Ove Badner 97 år
6/4 Ove Eriksson 81 år
8/4 Gun Olsson 86 år
11/4 Gösta Löfqvist 76 år
24/4 Edvin Hallström 19 år
25/4 Sven Bergqvist 84 år
27/4 Bengt Ohlsson 87 år

LEKVATTNET

1/3 Gunvor Bäcklund 86 år
26/3 Helge Rådström 84 år

VITSAND

21/3 Gillis Svensson 88 år
21/3 Maja Larsson 96 år
24/4 Stefan Olsson 56 år
29/4 Aina Jönsson 84 år

ÖSTMARK

12/3 Benjamin Karlsson 22 år
30/3 Karin Karlsson 83 år
11/4 Karin Eriksson 89 år
1/5 Kjell Olsson 83 år

PASTORSEXPEDITION

0560-272 00

Besöksadress: Kyrkogatan 26
Postadress: Box 52, 685 22 Torsby
E-post: fryksande.pastorat@svenskakyrkan.se
Hemsida: www.svenskakyrkan.se/fryksande
Öppet: mån-tis 10-12, ons-tors 10-12, 13-15

KYRKOHERDE

Johan Bonander 272 01
Tjänstebostad, Östmarks prästgård 200 13

KOMMINISTRAR

Jonas Bodinger Larsson 272 17
Karin Jansson 272 02, 070-280 71 94

DIAKONER

Eva Bonander 272 09
Karin Lövestam-Öberg 272 08
Inger Hjalmarsson (tjänstledig) 272 06

PEDAGOGER

Hans Öberg, församlingspedagog 272 18
Leonard Lind, assistent 272 20

MUSIKER

Urban Karlsson 272 10
Mia Stenmark 272 11
Anders Halle Halvarsson 272 12

INFORMATÖR

Birgitta Åberg 272 04

KYRKOFÖRVALTNING

Elisabeth Johnsson, kyrkokamrer 272 14
Marie Nilsson, kyrkokamrersassistent 272 03

KYRKOÅRDSFÖRVALTNING

Lars Wikström, kyrkogårdschef 272 07
Lars Olsson, vice kyrkogårdschef 272 25
Fryksände, Lars Wikström 272 07
Lekvattnet, Lars Olsson 272 25
Vitsand, Roland Nilsson 272 23
Östmark, Stig Norman 272 24

KYRKVAKTMÄSTARE

Lisbeth Kanth 272 13
Jörgen Klockars 272 19

FRYKSÄNDE FÖRSAMLINGSHEN

Anna-Lena Yderstig, kyrkoskrivare 272 28
Anna-Karin Jönsson, församlingsvärdinna 272 15
Annamaj Carlsson, lokalvårdare 272 26
Marita Bergström, administration 272 27

BLOMSTERFONDER

Fryksände, pastorsexpeditionen 272 00
eller via hemsidan www.svenskakyrkan.se/fryksande
Lekvattnet, Anders Nilsson 500 28, 070-670 97 20
Vitsand, Arnold Mattsson 070-547 29 44
Östmark, Maj-Lis Haglund 210 09

KYRKORÅDETS ORDFÖRANDE

Fryksände pastorat, Roger Ericsson 070-693 62 68

FÖRSAMLINGSRÅDENS ORDFÖRANDE

Fryksände, Torbjörn Jansson 070-561 97 76
Lekvattnet, Inga-Britt Keck Karlsson 520 50
Vitsand, Thore Jonsson 070-511 84 38
Östmark, Ingela Högfeldt 070-520 38 87